

Інтеграція України до Європейського екологічного агентства: можливості для екологічної політики та вступу до ЄС

Аналітична записка

Серпень 2026 року

Ресурсно-аналітичний центр
"СУСПІЛЬСТВО І ДОВКІЛЛЯ"

Інформаційний центр
"Зелене досьє"

Колектив авторів:

Наталія Андрусевич, Ресурсно-аналітичний центр "Суспільство і довкілля"
Володимир Волошанюк, Ресурсно-аналітичний центр "Суспільство і довкілля"
Тамара Малькова, Інформаційний центр "Зелене досьє"

Ця публікація була підготовлена в рамках проєкту «Підтримка діяльності Української національної платформи ФГС СхП у 2025-2026 р.», який реалізує Інститут економічних досліджень та політичних консультацій за фінансової підтримки Європейського Союзу. Зміст цієї публікації є виключною відповідальністю Ресурсно-аналітичного центру «Суспільство і довкілля» і не обов'язково відображає точку зору Європейського Союзу чи Інституту економічних досліджень та політичних консультацій.

ЗМІСТ

Резюме.....	4
Вступ.....	5
Розділ 1. Європейське екологічне агентство та мережа Eionet: роль і функції.....	6
1.1 Що таке ЄЕА та Eionet?.....	6
1.2 Статус країн-партнерів ЄЕА.....	7
Розділ 2. Участь України в ЄЕА як інструмент підготовки до членства в ЄС.....	9
2.1 Досвід співпраці України з ЄЕА.....	9
2.2 Роль ЄЕА в європейській інтеграції України.....	10
Розділ 3. Взаємні переваги і стратегічне значення співпраці України з ЄЕА та Eionet	12
3.1. Практичні вигоди для України.....	12
3.2. Практичний внесок України: кризовий моніторинг, цифрові рішення та відновлення.....	15
Висновки і рекомендації.....	18

РЕЗЮМЕ

18 червня 2026 року Україна набула статусу країни-партнера Європейського екологічного агентства (EEA) та приєдналася до Європейської мережі екологічної інформації та спостережень (Eionet). Це відкриває можливість інтегруватися до європейської системи екологічної інформації ще до набуття членства в ЄС, отримати доступ до спільних методологій, цифрових платформ, експертних мереж, навчальних програм і технічної підтримки, а також поступово адаптувати національні системи моніторингу та звітності до вимог екологічного асquis ЄС.

Значення цього рішення виходить далеко за межі розвитку екологічного моніторингу. Для більшості актів Глави 27 «Довкілля та зміна клімату» недостатньо лише гармонізувати законодавство. Їх виконання потребує функціонування сучасних систем моніторингу, регулярного збору якісних даних, використання гармонізованих методик, цифрової інфраструктури та виконання численних зобов'язань зі звітності. Саме ці елементи формують основу діяльності EEA та мережі Eionet і водночас є необхідною передумовою практичного виконання екологічного асquis.

Співпраця України з EEA має багаторічну історію. Вона розвивалася через реалізацію проєктів ENPI-SEIS та ENI SEIS II East, впровадження принципів Shared Environmental Information System (SEIS), участь українських експертів у тематичних мережах, а також взаємодію в межах Енергетичного Співтовариства. Ці ініціативи сприяли розвитку систем екологічного моніторингу, гармонізації індикаторів, удосконаленню екологічної звітності та створили професійну основу для подальшої інтеграції України до діяльності EEA та Eionet.

Особливої актуальності співпраця набуває в умовах, коли одночасно тривають переговори про вступ України до Європейського Союзу, реформування національної системи екологічного моніторингу та післявоєнне відновлення. Побудова сучасної системи екологічної інформації відповідно до європейських стандартів дозволить синхронізувати ці процеси, уникнути дублювання майбутніх реформ і забезпечити використання екологічних даних як основи для ухвалення управлінських рішень.

Участь у діяльності EEA та Eionet відкриває низку практичних можливостей. Насамперед це створення національної мережі Eionet із чіткою координацією між органами влади та виробниками екологічних даних, модернізація повного циклу управління даними — від моніторингу до подання звітності через систему Reportnet, використання єдиних наборів даних для виконання національних, європейських та міжнародних зобов'язань, а також впровадження європейських методик оцінювання, цифрових сервісів та індикаторів. Це сприятиме підвищенню якості екологічної інформації, розвитку інституційної спроможності та практичній імплементації законодавства ЄС.

Водночас інтеграція має взаємний характер. Україна здатна зробити вагомий внесок у розвиток європейської системи екологічних знань завдяки досвіду документування та оцінювання екологічних наслідків війни. Розроблені методики оцінки шкоди довкіллю, цифрові інструменти кризового моніторингу, поєднання дистанційного зондування Землі, геопросторових технологій і польових спостережень, а також практичний досвід роботи в умовах масштабної екологічної кризи можуть бути використані для розвитку підходів EEA до реагування на надзвичайні ситуації та оцінювання довкілля в кризових умовах.

Для ефективної інтеграції до EEA та Eionet доцільно застосовувати поетапний підхід. Першочерговими кроками мають стати визначення Національного контактного пункту та координатора потоків даних, інвентаризація інформаційних систем і наявних наборів екологічних даних, формування національної мережі експертів, визначення пріоритетних потоків даних для пілотного звітування та поступове розширення участі України у діяльності мережі.

Статус країни-партнера EEA є не лише новим форматом міжнародної співпраці, а й практичним інструментом підготовки до членства в Європейському Союзі. Він дозволяє одночасно розвивати систему екологічного врядування, модернізувати екологічний моніторинг, забезпечувати виконання вимог Глави 27 та формувати сучасну доказову основу для післявоєнного відновлення. Одночасно інтеграція України до EEA та Eionet посилює європейську систему екологічної інформації, роблячи її повнішою та стійкішою до сучасних екологічних викликів.

ВСТУП

Європейська інтеграція України давно вийшла за межі адаптації законодавства до *acquis* ЄС. Вона дедалі більше означає інтеграцію до європейських інституцій, інформаційних систем, професійних мереж і практик, які забезпечують реалізацію політик Європейського Союзу. Саме тому набуття Україною статусу країни-партнера Європейського екологічного агентства (ЄЕА) та приєднання до Європейської мережі екологічної інформації та спостережень (Eionet) є важливим етапом на шляху до членства в ЄС та одним із прикладів прискореної секторальної інтеграції.

Україна отримала статус країни-партнера ЄЕА та приєдналася до Eionet 18 червня 2026 року. Це означає можливість інтегруватися до європейської системи збору, обробки та обміну екологічними даними, отримати доступ до спільних методик, інформаційних платформ, навчальних програм і технічної допомоги. Участь України в ЄЕА та Eionet сприятиме гармонізації національної системи екологічного моніторингу із вимогами Європейського Союзу та стане практичним інструментом імплементації екологічного законодавства ЄС, насамперед у межах Глави 27 «Довкілля та зміна клімату».

Для України це рішення має значення, що виходить далеко за межі сфери екологічного моніторингу. Виконання більшості актів екологічного *acquis* ЄС неможливе без сучасних систем збору та аналізу екологічної інформації, гармонізованих методик моніторингу, цифрових платформ управління даними та регулярної звітності. Саме ці елементи є основою діяльності ЄЕА та Eionet і водночас становлять одну з ключових передумов успішного виконання переговорних критеріїв у сфері довкілля.

Водночас співпраця України з ЄЕА не починається «з нуля». Протягом багатьох років вона розвивалася через спільні проекти, участь українських експертів у тематичних мережах, розвиток систем екологічного моніторингу та впровадження принципів Shared Environmental Information System (SEIS). Новий статус означає перехід від переважно проєктної взаємодії до системної інституційної інтеграції України в європейський екологічний інформаційний простір.

Ця аналітична записка розглядає роль ЄЕА та мережі Eionet у системі екологічного врядування Європейського Союзу, значення набуття Україною статусу країни-партнера для процесу європейської інтеграції, очікувані переваги для розвитку національної системи екологічного моніторингу та виконання екологічного *acquis* ЄС, а також потенційний внесок України у розвиток європейської системи екологічних знань з огляду на унікальний досвід документування та оцінки впливу війни на довкілля. Документ також пропонує низку рекомендацій, які допоможуть відповідним органам влади рухатись до повного членства в агентстві.

Аналітична записка підготовлена командою експертів Ресурсно-аналітичного центру «Суспільство і довкілля» та Інформаційного центру «Зелене досє» в рамках ініціативи «Пришвидшена інтеграція України: участь в Європейському екологічному агентстві».

РОЗДІЛ 1. ЄВРОПЕЙСЬКЕ ЕКОЛОГІЧНЕ АГЕНТСТВО ТА МЕРЕЖА EIONET: РОЛЬ І ФУНКЦІЇ

1.1 Що таке ЄЕА та Eionet?

Європейське екологічне агентство із штаб-квартирою в Копенгагені функціонує з 1994 року (згідно з [Регламентом Ради ЄС №1210/90](#)). Основна мета ЄЕА - надання незалежної та об'єктивної інформації про стан довкілля. Ця інформація формує доказову базу для розробки та реалізації екологічної політики ЄС та держав-членів. Сучасна екологічна політика ЄС ґрунтується на принципі evidence-based policymaking – прийняття рішень на основі доказів, тож якісні дані є необхідною умовою для визначення екологічних пріоритетів, оцінки ризиків, розробки законодавства та моніторингу його виконання.

Експерти ЄЕА проводять моніторинг стану довкілля, визначають ключові екологічні тенденції, оцінюють ефективність екологічної політики та готують регулярні оцінки стану довкілля. Комплексні звіти ЄЕА про стан довкілля Європи (State and Outlook of the Environment Report – [SOER](#)) є одними з найавторитетніших оцінок екологічного стану євразійського континенту.

Членами ЄЕА є **32 держави** (27 держав-членів ЄС, плюс Ісландія, Ліхтенштейн, Норвегія, Швейцарія та Туреччина). Особливий статус мають країни-партнери, яких наразі, з приєднанням України, стало вісім (Албанія, Боснія та Герцеговина, Північна Македонія, Сербія, Чорногорія, Косово, Молдова і Україна).

Джерело: Європейське екологічне агентство

Основні керівні органи:

- **Правління**, до якого входять по одному представнику від кожної держави-члена ЄЕА, два представники Європейської Комісії та два наукові експерти, призначені Європейським Парламентом, є головним органом прийняття рішень, призначає головні органи агентства, зокрема Виконавчого директора та членів Наукового комітету, відповідає за бюджет та планування, за прийняття Стратегії ЄЕА та робочої програми.
- **Бюро** надає рекомендації Правлінню перед його засіданнями для полегшення прийняття рішень та приймає виконавчі рішення для забезпечення ефективної діяльності ЄЕА. Бюро складається з голови та заступників голови Правління, одного представника Європейської Комісії та одного члена, призначеного Європейським Парламентом.
- **Виконавчий директор** та команда вищого керівництва відповідають за операційні та кадрові питання, забезпечують повсякденне функціонування агентства.
- **Науковий комітет** складається з 20 незалежних науковців з країн-членів ЄЕА, відібраних шляхом відкритого процесу для забезпечення наукової експертизи у сферах, важливих для роботи агентства.

Для забезпечення ефективного збору та обробки інформації ЄЕА координує **Європейську мережу екологічної інформації та спостережень** (Eionet). Вона є інструментом забезпечення систематичного обміну екологічною інформацією на європейському рівні. Мережа охоплює сотні державних установ, наукових організацій та експертних центрів, які працюють у різних тематичних сферах – від зміни клімату та якості повітря до біорізноманіття, відходів, водних ресурсів і землекористування.

Eionet базується на принципах стандартизації та гармонізації, тобто країни збирають інформацію за узгодженими методиками, використовують спільні формати звітності та забезпечують порівнюваність даних між державами. Таким чином формується єдина інформаційна система, яка відображає екологічний стан усієї Європи.

Завдяки інформації, яку збирають ЄЕА та Eionet, ЄС може оцінювати прогрес у досягненні стратегічних цілей, таких як кліматична нейтральність, скорочення забруднення, відновлення екосистем або збереження біорізноманіття. Наприклад, дані про якість повітря дозволяють оцінити вплив забруднення на здоров'я населення, а інформація про стан природних оселищ є основою для реалізації природоохоронних директив ЄС.

Крім того, екологічні дані відіграють важливу роль у забезпеченні прозорості та підзвітності держав. Відкритий доступ до інформації сприяє залученню громадськості до процесу прийняття рішень, підвищує рівень довіри до державних інституцій та допомагає виконувати міжнародні зобов'язання, зокрема положення Орхуської конвенції.

Таким чином, ЄЕА та Eionet не лише збирають інформацію, а фактично створюють інформаційну інфраструктуру, без якої неможливе ефективне екологічне управління на рівні Європейського Союзу.

1.2 Статус країн-партнерів ЄЕА

Окрім держав-членів, у діяльності ЄЕА та Eionet беруть участь країни, які мають статус **країн-партнера**. Такий статус є спеціальним форматом робочої співпраці, що передбачає поступове залучення держав до роботи мережі, розвиток інституційної спроможності та наближення національних систем екологічного моніторингу до європейських стандартів.

Перевагою статусу країни-партнера є те, що це значно простіша й швидша процедура порівняно з набуттям повноправного членства, яка зазвичай триває 2–3 роки. Процедура повноправного членства потребує ухвалення рішення Радою Європейського Союзу за погодженням Європейського Парламенту. Усі країни-партнери можуть у майбутньому стати повноправними членами ЄЕА за умови проходження цієї процедури. Водночас держави автоматично набувають статусу повноправного члена ЄЕА після вступу до ЄС. Для держав, які не є членами ЄС, повноправне членство також передбачає фінансові внески до бюджету ЄЕА, що відображають їхню повну інтеграцію до системи управління ЄЕА. На практиці розмір такого внеску визначається з урахуванням ВВП країни.

Статус країни-партнера базується на принципі добровільної участі у діяльності ЄЕА та мережі Eionet. Цей статус слід розглядати як інструмент розвитку інституційної та технічної спроможності в контексті процесу вступу до ЄС, а також як перехідний етап підготовки до повноправного членства в ЄЕА.

Участь України як країни-партнера передбачатиме залучення до діяльності ЄЕА та мережі Eionet відповідно до багаторічних і щорічних програм роботи ЄЕА. Зокрема, йдеться про:

- **створення національної мережі експертів** у сфері охорони довкілля та призначення **Національного контактного пункту (National Focal Point, NFP)**, відповідального за координацію взаємодії України з ЄЕА;
- **збір, обробку та подання погоджених екологічних і кліматичних даних** через інформаційну систему звітності **Reportnet**, яку адмініструє ЄЕА. Загалом ЄЕА та мережа Eionet координують близько **120 потоків даних і зобов'язань зі звітування**, що випливають із 36 актів законодавства ЄС у сферах довкілля, клімату та суміжних напрямів. Крім того, ЄЕА забезпечує подання інформації для виконання міжнародних зобов'язань ЄС;
- **участь у підготовці окремих публікацій ЄЕА**, зокрема аналітичних звітів, інформаційних матеріалів, екологічних індикаторів і профілів країн. Щороку ЄЕА публікує близько 50–60 таких документів, підготовка яких передбачає консультації з країнами мережі Eionet;
- участь у роботі Правління ЄЕА (зі статусом спостерігача на ротаційній основі серед країн-партнерів), а також у засіданнях Національних контактних пунктів, тематичних груп Eionet та інших семінарах і робочих заходах, які організовують ЄЕА та Eionet.

Участь у мережі Eionet також передбачає:

- призначення **Національного контактного пункту (NFP)**, який координує національний внесок до діяльності ЄЕА та Eionet. У більшості країн цю функцію виконують природоохоронні агентства або профільні міністерства;
- формування **тематичних груп Eionet (Eionet Groups, EGs)**, до складу яких входять експерти державних органів, наукових установ та інших організацій, що працюють з екологічною інформацією. Роботу цих груп координує Національний контактний пункт. Наразі в структурі Eionet функціонує 13 тематичних груп, а участь у них залежить від зацікавленості та експертного потенціалу кожної країни.

Статус країни-кандидата має важливе практичне значення. Він забезпечує доступ до методологій, технічної підтримки, навчальних програм та професійної експертної спільноти Eionet. Крім того, участь у мережі дозволяє країнам поступово адаптувати свої системи збору даних та звітності до вимог екологічного законодавства ЄС.

Практично це означає можливість брати участь у тематичних робочих групах, отримувати доступ до сучасних інструментів управління даними, покращувати якість національної статистики та посилювати міжвідомчу координацію. Для України така співпраця є особливо важливою в контексті процесу європейської інтеграції та імплементації acquis ЄС, зокрема у сфері довкілля та клімату.

РОЗДІЛ 2. УЧАСТЬ УКРАЇНИ В ЄЕА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДГОТОВКИ ДО ЧЛЕНСТВА В ЄС

2.1 Досвід співпраці України з ЄЕА

Україна протягом багатьох років співпрацювала з ЄЕА - на рівні державних установ, експертів-науковців та громадських організацій. Починаючи з 2006 року, таке співробітництво існувало з неурядовими організаціями та міжнародними коаліціями. Ця співпраця відбувалася здебільшого в рамках конкретних проєктів чи міжнародних процесів, пов'язаних зі зміною клімату, біорізноманіттям, забрудненням та сталим розвитком. А у 2008 році була [перша спроба](#) України доєднатися до ЄЕА.

Початок співпраці України з ЄЕА став частиною ширшої політики ЄС щодо поширення принципів Shared Environmental Information System (SEIS) на країни Європейської політики сусідства. [Концепція SEIS](#) передбачала перехід від фрагментованої та централізованої системи звітності до єдиного інформаційного простору, у якому екологічні дані збираються максимально близько до джерела, використовуються багаторазово, є сумісними між різними інформаційними системами та доступними для всіх користувачів. Після початку впровадження SEIS у державах-членах ЄС Європейська Комісія [ухвалила рішення](#) поширити цей підхід і на країни Європейської політики сусідства, розглядаючи розвиток сучасних систем екологічної інформації як важливу передумову наближення до екологічного асвісу ЄС.

У рамках проєкту ENPI-SEIS у 2012 році було підготовлено перший комплексний звіт про стан системи екологічного моніторингу в Україні, який став відправною точкою співпраці України з Європейським екологічним агентством ЄЕА. Аналіз засвідчив, що, попри розвинену мережу органів моніторингу, система залишалася фрагментованою: різні відомства використовували несумісні методики, був відсутній централізований обмін екологічною інформацією, а дані недостатньо використовувалися для формування державної політики. Ці висновки визначили подальші напрями співпраці з ЄЕА, зосереджені на розвитку екологічного моніторингу, гармонізації індикаторів, удосконаленні системи звітності та впровадженні принципів SEIS.

У 2016 році за фінансування ЄС було розпочато реалізацію [регіонального проєкту ENI SEIS II East](#), який охоплював шість країн Східного партнерства та безпосередньо спирався на результати попередньої співпраці. Якщо попередній проєкт був зосереджений на оцінці національної системи екологічної інформації, то ENI SEIS II East сприяв практичному впровадженню принципів SEIS відповідно до підходів ЄС та ЄЕА. Проєкт підтримував розвиток інституційної спроможності у сферах екологічного моніторингу, управління даними та звітності, удосконалення екологічних індикаторів, інформаційних систем і підготовки національних доповідей про стан довкілля. Українські експерти брали участь у тематичних робочих групах, навчальних заходах та обміні досвідом, що сприяло зміцненню професійних зв'язків із мережею Eionet і стало важливим кроком до подальшої інституційної інтеграції України в діяльність ЄЕА.

Важливим каналом розвитку співпраці між Україною та ЄЕА стала також участь України в Енергетичному Співтоваристві, повноправною Договірною Стороною якого вона стала у 2011 році. Імплементация екологічної складової асвісу Енергетичного Співтовариства потребувала розвитку систем моніторингу, екологічної звітності та управління да-

ними відповідно до європейських підходів. Саме тому ЄЕА співпрацювало з Україною в межах Енергетичного Співтовариства, використовуючи цей формат як один із механізмів підтримки розвитку інституційної спроможності та наближення до практик Eionet. Не випадково, оголошуючи про надання Україні статусу країни-кандидата у 2026 році, ЄЕА прямо вказало участь України в Енергетичному Співтоваристві з 2011 року серед ключових етапів попередньої співпраці.

Попри відсутність до 2026 року формалізованого статусу країни-партнера Європейського екологічного агентства, співпраця України з ЄЕА мала системний і практичний характер. Вона здійснювалася переважно через регіональні проекти, тематичні експертні мережі та навчальні заходи, присвячені розвитку систем екологічного моніторингу, гармонізації екологічних індикаторів, підготовці національних доповідей про стан довкілля, відкритості екологічних даних і впровадженню сучасних інформаційних систем. Українські експерти брали участь у робочих групах, семінарах і технічних місіях з питань моніторингу довкілля та екологічної інформації. Саме ця багаторічна співпраця сформувала професійну й інституційну основу для подальшої інтеграції України до діяльності ЄЕА та мережі Eionet.

2.2 Роль ЄЕА в європейській інтеграції України

Для більшості актів Глави 27 недостатньо лише транспозиції до національного законодавства. Їхнє виконання потребує сучасних систем екологічного моніторингу, якісних даних, звітності та регулярної оцінки стану довкілля — саме на цих напрямках зосереджена діяльність ЄЕА та мережі Eionet. Тому участь у їхній роботі є важливою складовою секторальної інтеграції до ЄС і сприяє розвитку інституційної спроможності для практичного виконання вимог Глави 27.

Особливо важливою є роль ЄЕА у сферах, що потребують систематичного моніторингу та оцінки стану довкілля, зокрема якості атмосферного повітря, водних ресурсів, біорізноманіття, зміни клімату, використання земель, відходів і шумового забруднення. ЄЕА координує розвиток спільних інформаційних систем, екологічних індикаторів і механізмів звітності, забезпечуючи порівнянність даних та можливість оцінювати ефективність екологічної політики в масштабах Європи. Для України участь у діяльності ЄЕА означає можливість інтегруватися до цих механізмів ще до набуття членства в ЄС, використовуючи європейські методології та інструменти для виконання вимог Глави 27.

Сфера Глави 27	Роль ЄЕА
Якість атмосферного повітря	моніторинг, індикатори, звітність, оцінка впливу на здоров'я
Вода	дані про стан поверхневих і підземних вод, Water Information System for Europe
Зміна клімату	інвентаризація викидів, адаптація, LULUCF
Біорізноманіття	Natura 2000, стан оселищ і видів, екосистемні індикатори
Земельні ресурси	CORINE Land Cover, Copernicus, land accounts
Відходи та циркулярна економіка	статистика, індикатори, ресурсна ефективність
Шум	Noise Observation and Information Service, стратегічні шумові карти
Zero Pollution	інтегровані оцінки повітря, води, ґрунтів, шуму

Тобто практично всі системні директиви, які зараз входять до Глави 27, потребують саме тієї інформаційної бази, яку координує ЄЕА. Більшість актів екологічного асquis ЄС передбачає не лише встановлення стандартів, а й функціонування систем моніторингу, регулярний збір даних, підготовку звітності та використання гармонізованих методик оцінювання. Саме ці функції виконують ЄЕА та мережа Eionet, забезпечуючи інформаційну основу екологічної політики ЄС.

Однією з особливостей Глави 27 є те, що її виконання залежить не лише від гармонізації законодавства, а й від спроможності країни забезпечувати системний екологічний моніторинг, збір якісних даних і виконання зобов'язань зі звітності. Саме ці критерії Європейська Комісія враховує під час оцінки прогресу у виконанні бенчмарків. Якість і повнота екологічної інформації визначають можливість оцінити потреби в інвестиціях, обґрунтувати перехідні періоди та планувати подальші реформи.

Для України це має особливе значення з огляду на масштаб реформ у сфері довкілля та необхідність одночасно модернізувати системи моніторингу, цифровізувати екологічну інформацію та забезпечити її сумісність із європейськими інформаційними системами. Саме тому розвиток екологічних даних і звітності слід розглядати не як технічне завдання, а як один із ключових елементів підготовки до членства в ЄС.

Набуття Україною статусу країни-партнера ЄЕА відкриває можливості для переходу від проєктної співпраці до системної інтеграції у європейський екологічний інформаційний простір. Це створює передумови для ширшого використання інструментів ЄЕА та мережі Eionet під час імплементації асquis Глави 27, насамперед у сферах, де виконання законодавства залежить від функціонування сучасних систем моніторингу, оцінки та звітності.

Особливо цінним є досвід ЄЕА у підтримці країн-кандидатів Західних Балкан, де ЄЕА реалізує спеціальну програму, спрямовану на досягнення технічної готовності до членства в ЄС. Такий підхід міг би бути адаптований і для України з урахуванням викликів воєнного часу та масштабності реформ за Главою 27.

РОЗДІЛ 3. ВЗАЄМНІ ПЕРЕВАГИ І СТРАТЕГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З ЄЕА ТА EIONET

Надання Україні 18 червня 2026 року статусу країни-партнера ЄЕА та Eionet слід розглядати не лише як політичний знак наближення до ЄС. Це рішення відкриває можливість ще до членства поступово входити до інфраструктури, процедур і професійної спільноти, які забезпечують функціонування екологічної політики ЄС на основі даних. В [офіційному повідомленні](#) ЄЕА визначено три взаємопов'язані цілі співробітництва з Україною:

- Підтримка України в розбудові інституційних і технічних основ для майбутньої інтеграції до Eionet;
- Формування дорожньої карти звітності з екологічних даних відповідно до наближення до екологічного acquis ЄС;
- Поступове залучення України до систем, мереж і платформ знань ЄЕА.

Співпраця має двосторонній характер. Оцінка стану європейського довкілля неможлива без українських даних про повітря, води, екосистеми, землекористування, клімат і промислове забруднення. Водночас повномасштабна війна створила для всієї Європи нові екологічні ризики: руйнування промислової та енергетичної інфраструктури, переривання спостережень, мінування територій, знищення біорізноманіття, забруднення трансграничних вод і довготривалі наслідки для Чорного та Азовського морів. Отже, ЄЕА та Eionet допомагають Україні інтегруватися до європейської системи екологічних знань, а Україна доповнює цю систему даними й практичним досвідом роботи в умовах масштабної кризи.

3.1. Практичні вигоди для України

Розбудова національної мережі екологічної інформації. Перша перевага – створення сталої моделі міжвідомчої координації екологічної інформації. Ключові функції всередині цієї моделі розмежовані. Національний контактний пункт (NFP) є основною ланкою між країною та ЄЕА: він розвиває національну мережу Eionet, координує запити, забезпечує обмін інформацією та номінує експертів до тематичних груп. [Національний координатор потоків даних](#) – це не обов'язково окрема посада або установа, а функція, спрямована на практичне управління звітуванням: календарем подань, переліком відповідальних установ і репортерів, якістю наборів даних, безперервністю процесу та усуненням технічних проблем. Отже, NFP відповідає передусім за мережу, взаємодію та експертну участь, тоді як NDFC – за узгоджений рух даних від національних виробників до ЄЕА.

Єдиної обов'язкової інституційної моделі для NFP немає. Офіційний перелік ЄЕА демонструє, що [країни](#) призначають цю функцію відповідно до власної адміністративної системи:

Інституційна модель	Приклади країн та установ, що виконують функцію NFP
Національне екологічне агентство	Австрія – Федеральне агентство з довкілля; Німеччина – Федеральне агентство з довкілля; Швеція – Агентство з охорони довкілля; Данія – Агентство з охорони довкілля; Естонія – Екологічне агентство

Інспекційний або моніторинговий орган	Польща – Головна інспекція охорони довкілля, Департамент екологічного моніторингу
Науково-аналітична установа	Італія – Інститут охорони довкілля та досліджень (ISPRA); Фінляндія – Фінський інститут довкілля (SYKE); Нідерланди – Агентство екологічного оцінювання
Міністерство	Франція – Міністерство екологічного переходу, біорізноманіття та міжнародних переговорів з питань клімату і природи; Люксембург – Міністерство довкілля, клімату та біорізноманіття; Румунія – Міністерство довкілля, вод та лісів
Спеціалізована гідрометеорологічна установа	Чехія – Чеський гідрометеорологічний інститут

Для України цей досвід означає, що головним є не формальна назва установи, а достатній мандат NFP, доступ до виробників даних і спроможність координувати широку національну мережу. До неї мають входити не лише центральний орган виконавчої влади у сфері охорони довкілля, а й служби моніторингу, статистичні та контрольні органи, наукові установи та регіональні структури.

Професійна взаємодія відбувається через 12 груп Eionet: біорізноманіття та екосистеми; циркулярна економіка і використання ресурсів; впливи зміни клімату, вразливість та адаптація; пом'якшення зміни клімату та енергетичні системи; комунікації; дані, технології та цифровізація; продовольчі системи; прогнозування; здоров'я людини та довкілля; земельні системи; мобільність; стан довкілля. Участь українських експертів у цих групах створюватиме не разові навчальні контакти, а постійний механізм взаємної перевірки, спільної підготовки оцінок і запозичення практик.

Дванадцять груп Eionet та їх зв'язок із NFP і координатором потоків даних

Джерело: EEA, Eionet ABC: A Comprehensive Guide to the Eionet, 2026, Figure 3, p. 18 [4].

Практичний результат цієї переваги полягає у більш чіткому розподілі відповідальності, зменшенні дублювання запитів і формуванні інституційної пам'яті, яка не зникає після завершення окремого проекту або зміни персоналу. Українські фахівці при цьому переходять від ролі постачальників первинної статистики до участі у спільному виробленні європейських екологічних знань. Це відповідає [Стратегії](#) ЄЕА-Eionet 2021-2030, яка серед пріоритетів визначає посилення мереж і партнерств, використання потенціалу даних, технологій та цифровізації, а також розвиток спроможності мережі.

Європейська сумісність екологічних даних: від моніторингу до звітності.

Друга перевага – модернізація не лише обладнання для моніторингу, а всього шляху даних: від вимірювання в Україні до їх використання у європейській оцінці. У термінології Eionet «потік даних» ([dataflow](#)) – це організований процес, у межах якого визначено, які саме дані збираються, хто їх готує, у якому форматі та в який строк вони подаються, які метадані додаються і які автоматизовані перевірки якості проходить набір. Передавання здійснюється через інструменти Reportnet, а перелік зобов'язань і строків фіксується у базі Reporting Obligations Database.

Джерелом потоку даних можуть бути автоматизовані станції, лабораторні вимірювання, адміністративні реєстри, інвентаризації, геопросторові дані або результати польових обстежень. Тому підготовка України до Eionet охоплюватиме три різні завдання: наближення до законодавства ЄС, яке визначає, що необхідно моніторити; узгодження методик і показників; а також технічне перетворення національних даних у зів'язаний формат. Наявність обладнання без цих двох інших компонентів не забезпечує повноцінної участі.

Оцінювання Eionet core data flows [за 2025 рік](#) охопило 14 ключових потоків і сотні подань країн. Воно дає практичне уявлення про те, до яких груп даних Україні доцільно готуватися насамперед:

Сфера	Приклади даних у ключових потоках Eionet	Що це означає для підготовки України
Якість повітря та викиди	оперативні та валідовані вимірювання якості повітря; національні кадастри викидів за Конвенцією LRTAP	сумісні методики вимірювання, стабільна робота мережі, валідація й своєчасне передавання даних
Клімат	інвентаризації парникових газів і національні прогнози викидів	узгодження статистики, енергетичних і секторальних даних; документування методик і невизначеності
Біорізноманіття	національно визначені природоохоронні території; звітність за Пташиною та Оселищною директивами	геопросторові дані, облік стану видів та оселищ, довгі часові ряди й участь наукових установ
Промислове забруднення	реєстр промислових об'єктів; інтегрована звітність E-PRTR і великих спалювальних установок	повні реєстри установок, ідентифікатори об'єктів, контроль якості даних операторів і органів влади
Вода	якість і кількість вод у системі WISE; моніторинг і класифікація вод для купання	сумісність із вимогами водного аспису, узгоджені коди водних об'єктів, лабораторна якість і геопросторова прив'язка

Це не означає, що Україна повинна відразу подавати всі потоки в повному обсязі. Європейська Комісія передбачає поетапний і гнучкий підхід з урахуванням окупації територій, безпекових обмежень та пошкодження систем спостережень. Раціонально спочатку провести інвентаризацію: які дані вже є, які існують у несумісних форматах, де відсутні стабільні часові періоди, а де проблема пов'язана з повноваженнями або обміном між установами. Після цього можна обрати кілька пріоритетних потоків для пілотного подання.

Щорічне технічне оцінювання Eionet перевіряє своєчасність і якість подань. У 2025 році [середній результат](#) становив 88% для держав ЄС і 85% для всіх охоплених країн ЄЕА та країн-партнерів. Таке оцінювання допомагає країнам бачити прогрес, виявляти слабкі місця та планувати ресурси. Для України це створює відносно безпечне середовище, у якому недоліки можна діагностувати й виправляти до того, як відповідні вимоги повною мірою діятимуть після вступу.

Єдиний збір даних для національної та міжнародної звітності. Третя перевага – зменшення дублювання екологічної звітності та підвищення довіри до її результатів. Одні й ті самі первинні дані можуть бути потрібні для національної доповіді про стан довкілля, виконання законодавства ЄС, підготовки матеріалів для ЄЕА, державного планування та звітності за міжнародними угодами. Серед таких угод – Рамкова конвенція ООН про зміну клімату і Паризька угода, Конвенція про трансграничне забруднення повітря на великій відстані (LRTAP), Конвенція про біологічне різноманіття, Базельська конвенція про небезпечні відходи та Організація конвенція про доступ до екологічної інформації та ін.

У 2022 році в оновленій структурі Eionet було запроваджено функцію національного координатора потоків даних (NDFC). Такий координатор має узагальнювати інформацію про дані, які країна передає ЄЕА, строки їх подання та установи, відповідальні за звітування. Eionet також рекомендує враховувати інші національні та міжнародні зобов'язання зі звітності, навіть якщо вони безпосередньо не належать до системи Eionet. Це допомагає визначити, для яких звітів можна використовувати ті самі результати вимірювань, реєстри та набори даних, не збираючи однакову інформацію кілька разів.

Для України практичний ефект може полягати у створенні авторитетних базових наборів даних із визначеним власником, версією, методикою, метаданими та процедурою перевірки. Наприклад, валідована інвентаризація викидів або геопросторовий реєстр природоохоронних територій мають повторно використовуватися різними органами там, де це допускають відповідні правила, а не формуватися заново для кожного запиту. Такий підхід скорочує навантаження на установи, зменшує ризик розбіжностей між офіційними документами та полегшує пояснення даних Європейській Комісії, міжнародним секретаріатам, донорам і громадськості.

Впровадження асquis: від транспозиції до практичної готовності. Четверта перевага – підтримка практичного впровадження екологічного асquis ЄС. Роль ЄЕА полягає у забезпеченні методологій, показників, цифрових інструментів, оцінок і мережі експертів, які роблять виконання екологічного законодавства операційним. Наприклад, норми про якість повітря неможливо реалізувати без репрезентативних вимірювань і валідованих даних; вимоги водного законодавства – без визначених водних об'єктів, програм моніторингу та сумісних результатів; вимоги у сфері природи – без обліку оселищ і видів та регулярної оцінки їхнього стану.

У цьому сенсі статус країни-партнера є механізмом прискореної секторальної інтеграції. Україна отримує доступ до робочого середовища ЄЕА та Eionet до набуття членства в ЄС і може поступово випробовувати ті процеси, які після вступу стануть регулярною функцією державного управління. Це дозволяє синхронізувати правове наближення з інституційною та технічною готовністю, а також точніше визначати потреби у фінансуванні, обладнанні та персоналі.

Водночас переваги не виникнуть автоматично. Формальне призначення NFP без мандата, персоналу та доступу до даних перетворить участь на додатковий канал листування. Так само закупівля обладнання без узгоджених методик, фінансування обслуговування і контролю якості не створить повноцінної системи моніторингу. Тому поетапність має використовуватися для чесного картування прогалів і нарощування спроможності, а не для відкладення системних змін.

3.2. Практичний внесок України: кризовий моніторинг, цифрові рішення та відновлення

Україна може запропонувати ЄЕА та Eionet не лише унікальний досвід документування масштабної екологічної шкоди, завданої війною, а й знання, методики та організаційні рішення, розроблені для її виявлення, оцінки та подолання. Досвід України може посилити європейську готовність до техногенних аварій, природних катастроф та інших криз.

Методики фіксації та оцінювання воєнної шкоди. Перший напрям внеску – формування спеціальної нормативної та методичної системи оцінювання шкоди від збройної агресії. [Постанова](#) Кабінету Міністрів України № 326 заклала загальну рамку визначення шкоди та збитків, після чого були затверджені спеціалізовані [методики](#) щодо неорга-

нізованих викидів в атмосферне повітря, забруднення земель і ґрунтів, водних ресурсів, морських вод, лісового фонду, природно-заповідних територій та інших компонентів довкілля. Методики визначають джерела вихідних даних, відповідальні органи, показники й правила розрахунку. Для окремих категорій прямо передбачено використання матеріалів дистанційного зондування Землі, космічних і аерофотознімків поряд із результатами оглядів та документами державних реєстрів.

Ця система має подвійне призначення: обґрунтування потреб відновлення та формування доказової бази для майбутнього відшкодування шкоди. Її не слід представляти як готовий європейський стандарт: грошова оцінка збитків, оцінка екологічного стану та доказування для судового процесу мають різні цілі й вимоги. Внеском України для ЄЕА та Eionet може бути саме досвід розмежування цих цілей, фіксації походження доказів, опису невизначеності та поєднання польових і дистанційних даних у ситуації, коли повна перевірка на місці неможлива.

Цифровий кризовий моніторинг. Другий напрям - цифрові інструменти швидкого збору, географічної прив'язки та візуалізації інформації. [«ЕкоЗагроза»](#) є офіційним ресурсом, створеним Міндовкіллям за підтримки Міністерства цифрової трансформації як стандартизована форма автоматичного збору й фіксації відомостей про екологічні загрози в режимі реального часу. Система прив'язує повідомлення до місцевості, виконує автоматизовані розрахунки впливу та формує інформаційні панелі для органів влади й населення. Платформа [EcoDozor](#), розроблена мережею Zoї за підтримки ОБСЄ, вже у 2022 році систематизувала на карті близько 4 800 повідомлень про воєнні пошкодження й порушення роботи інфраструктури та доповнила їх попередньою оцінкою екологічного ризику.

Ці інструменти демонструють модель, у якій громадські повідомлення, відкриті джерела, супутникові дані та інформація органів влади швидко перетворюються на геопросторову картину для подальшої перевірки й визначення пріоритетів. Їхньою слабкою стороною залишається неоднакова доказова якість первинних повідомлень, тому особливо цінними для Eionet є розроблені процедури верифікації, позначення рівня надійності та збереження простежуваності джерела.

Український досвід безпосередньо відповідає напрямку цифрової трансформації ЄЕА та Eionet. [Цифрова стратегія](#) ЄЕА на 2025–2030 роки передбачає ширше використання великих даних, штучного інтелекту та спостереження Землі для ефективніших послуг і підтримки рішень. Україна може бути не лише користувачем цих підходів, а партнером у тестуванні цифрових рішень для кризових умов, коли традиційні мережі спостережень частково недоступні.

Адаптивний польовий моніторинг у небезпечних умовах. Третій напрям – поєднання стаціонарного моніторингу з мобільними лабораторіями та ризик-орієнтованим відбором проб. Після руйнування Каховської ГЕС у червні 2023 року [дослідження](#), проведене за підтримки ОБСЄ, охопило 39 проб із кількох річок та понад 90 показників хімічного, біологічного й радіологічного забруднення на підконтрольній Україні території. Воно поєднало мобільну лабораторію, польовий інструментальний аналіз і спеціалізовані лабораторії, водночас чітко зафіксувавши неможливість доступу до лівого берега Дніпра. У 2025 році ПРООН і Швеція передали Державній екологічній інспекції [десять мобільних мінілабораторій](#) для безпечного відбору та транспортування проб ґрунту й води в регіонах, постраждалих від бойових дій.

Такі приклади формують адаптивний протокол: швидко визначити пріоритетні сировинища й показники; мобілізувати різних виконавців; забезпечити ланцюг збереження проб; задокументувати територіальні та методичні обмеження; відокремити підтверджені результати від попередніх оцінок. Така модель може бути корисною для європейської готовності до повеней, пожеж, пошкодження промислової інфраструктури, хімічних аварій і комбінованих криз.

Дані для екологічно обґрунтованого відновлення. Четвертий напрям – інтеграція оцінювання шкоди з плануванням відновлення. Моніторинг має відповідати не лише на запитання «що сталося», а й визначати, які ризики потребують негайного реагування, де потрібні довгострокові спостереження, які території безпечно повертати до використання та які заходи відновлення дають вимірюваний екологічний результат. Проєкт ПРООН з [оцінювання екологічної шкоди](#) підтримує створення нормативної та інститу-

ційної інфраструктури для збору доказів і координаційного центру, а [ОБСЄ](#) пов'язує регулярний моніторинг, аналіз наслідків, комунікацію ризиків і планування відновлення в єдиний цикл.

Особливим викликом є поводження з величезними обсягами відходів руйнування, зокрема матеріалами з азбестом та іншими небезпечними компонентами. [Ініціативи UNEP](#) в Україні поєднують міжнародні стандарти тестування, захист працівників, польові випробування та оцінювання можливостей безпечної переробки. Для ЄЕА та Eionet цей досвід може доповнити звичайні оцінки циркулярної економіки знаннями про те, як балансувати швидкість відбудови, повторне використання матеріалів, охорону здоров'я і запобігання вторинному забрудненню.

Український досвід ще не можна вважати повністю сформованою найкращою практикою. Дані про шкоду довкіллю збирають різні установи за різними методиками та для різних цілей. Частина інформації неможливо оприлюднювати з міркувань безпеки, а через окупацію окремих територій дані є неповними. Співпраця з ЄЕА може допомогти Україні узгодити правила опису, перевірки та оцінювання достовірності таких даних, а також розробити єдині підходи до їх збирання. У результаті Україна зможе запропонувати європейським партнерам не лише значний обсяг інформації про вплив війни на довкілля, а й практичний досвід роботи з неповними та чутливими даними в умовах кризи.

ВИСНОВКИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

Набуття Україною статусу країни-партнера ЄЕА та приєднання до мережі Eionet є значно більшим, ніж розширення міжнародної співпраці у сфері довкілля. Це рішення відкриває можливість інтегрувати Україну до європейської системи екологічної інформації ще до набуття членства в ЄС та створює практичні передумови для виконання вимог Глави 27 «Довкілля та зміна клімату».

Особлива актуальність цього рішення зумовлена тим, що сьогодні одночасно відбуваються три взаємопов'язані процеси: переговори про вступ України до ЄС, реформа національної системи екологічного моніторингу та масштабне післявоєнне відновлення. Їх реалізація потребує єдиної інформаційної основи. Якщо ці процеси розвиватимуться окремо, існує ризик створення систем, які в майбутньому доведеться адаптовувати до європейських вимог, або ухвалення рішень щодо відновлення без достатньої екологічної доказової бази. Рання інтеграція до ЄЕА та Eionet дає змогу одразу розбудовувати інституції, інформаційні системи та механізми моніторингу відповідно до стандартів Європейського Союзу.

На відміну від багатьох інших сфер європейської інтеграції, виконання екологічного ассуіс залежить не лише від гармонізації законодавства, а й від спроможності держави забезпечувати систематичний моніторинг довкілля, збір і аналіз якісних даних, використання гармонізованих методик та виконання зобов'язань зі звітності. Формування такої інфраструктури потребує тривалого часу, значних інвестицій і розвитку інституційної спроможності. Саме тому співпраця з ЄЕА та Eionet має розглядатися як інструмент підготовки до практичного виконання вимог Глави 27, а не лише як складова міжнародного співробітництва. Звітування є частиною імплементації директив і регламентів для держав-членів ЄС, і Україна, після приєднання до ЄС також матиме такий обов'язок.

Не менш важливим є значення співпраці з ЄЕА та Eionet для процесу відновлення України. Відбудова промисловості, транспортної, водної та енергетичної інфраструктури, управління відходами, відновлення земель і природних екосистем потребують достовірної екологічної інформації та сучасних механізмів оцінки результатів. Використання європейських підходів до моніторингу та оцінювання дає можливість оцінювати не лише обсяги виконаних робіт чи використаних коштів, а й реальні зміни стану довкілля, екосистем і ризиків для здоров'я населення.

Водночас екологічні наслідки війни мають виразний транскордонний характер. Вони впливають на водні басейни, Чорне море, атмосферне повітря, міграцію видів, продовольчу та енергетичну безпеку всієї Європи. Тому інтеграція України до європейської системи екологічної інформації є важливою не лише для України, а й для самого ЄС. Українські дані та досвід моніторингу наслідків війни доповнюють загальноєвропейську систему знань, тоді як доступ до інформаційних ресурсів і експертизи ЄЕА допомагає Україні оцінювати екологічні процеси в ширшому регіональному контексті.

Подальший розвиток співпраці вимагатиме не лише створення відповідних координаційних механізмів, а й розвитку людського капіталу та інституційної спроможності. Участь у роботі мережі Eionet має охоплювати широке коло державних органів, наукових установ, суб'єктів державного моніторингу довкілля та інших власників екологічних даних. Саме така модель співпраці забезпечить формування сталої національної системи екологічної інформації, інтегрованої до європейського інформаційного простору.

Реалізація цих можливостей потребуватиме цілеспрямованих інституційних, організаційних та нормативних кроків як з боку України, так і в межах подальшої співпраці з ЄЕА.

1. Використати статус країни-партнера як інструмент підготовки до членства України в ЄС

1.1. Перейти від проєктної до системної співпраці з ЄЕА. Таке партнерство має охоплювати всі ключові сфери Глави 27, де виконання ассуіс залежить від функціонування систем моніторингу, екологічних даних та звітності.

1.2. Ініціювати окрему програму підтримки України за аналогією з програмою ЄЕА для країн Західних Балкан.

1.3. Інтегрувати співпрацю з ЄЕА у процес імплементації Глави 27. При плануванні виконання ассуіс доцільно передбачити використання інструментів та експертної підтримки ЄЕА як складової імплементації окремих директив, насамперед у сферах якості атмосферного повітря, водної політики, біорізноманіття, шуму, земельних ресурсів та циркулярної економіки.

1.4. Використовувати співпрацю з ЄЕА як інструмент підготовки до переговорів про вступ, зокрема в контексті виконання переговорних бенчмарків, формування планів імплементації конкретних директив і регламентів тощо.

2. Забезпечити поетапне формування національної системи участі України в Eionet

На початковому етапі Україні не варто намагатися одночасно долучитися до всіх напрямів звітності Eionet. Участь доцільно розширювати поступово, починаючи з найбільш важливих напрямів.

2.1. Визначити Національний контактний пункт (NFP) та координатора потоків даних (NDFC). Відповідні функції мають бути закріплені за конкретними установами або структурними підрозділами, а їхні повноваження, завдання та механізми взаємодії — визначені на національному рівні. Для виконання цих функцій необхідно передбачити достатні кадрові, фінансові й технічні ресурси. Важливо, щоб робота NFP і NDFC не залежала лише від окремих проєктів міжнародної технічної допомоги або від однієї посадової особи, а була частиною постійної інституційної системи.

2.2. Провести інвентаризацію інформаційних систем, екологічних даних та інституційної спроможності. Необхідно визначити, які органи влади, наукові установи, підприємства та інші організації вже збирають дані, що можуть використовуватися у співпраці з ЄЕА. Для кожного потенційного набору даних доцільно визначити його власника, правову підставу для збирання, періодичність оновлення, територіальне охоплення, формат зберігання, рівень доступності, методику формування та відповідність вимогам ЄЕА. Результатом такого картування має стати узгоджений перелік наявних інформаційних систем і наборів даних, а також перелік прогалин.

2.3. Сформувати національну мережу Eionet. До мережі доцільно залучити представників центральних і регіональних органів влади, суб'єктів державного моніторингу довкілля, наукових установ та інших організацій, які формують або використовують екологічні дані. На першому етапі національних експертів доцільно залучати до обмеженого переліку тематичних груп Eionet, пов'язаних із найбільш актуальними для України напрямками. Їхня участь має включати не лише відвідування засідань, а й опрацювання документів, обмін методиками, участь у консультаціях, підготовку пропозицій та подальше поширення отриманих знань серед українських установ.

2.4. Розпочати пілотне подання даних через Reportnet. Перші потоки даних доцільно обирати спільно з ЄЕА з урахуванням потреб України, стану національних систем моніторингу та пріоритетів європейської інтеграції. Перевагу варто надавати напрямкам, у яких уже існують відповідальні установи, регулярно збираються дані та є можливість у прийнятні строки привести їх у відповідність із вимогами ЄЕА. Після визначення відповідальних установ, експертів і пріоритетних потоків доцільно провести пробний цикл подання даних через електронну платформу ЄЕА Reportnet. Перед початком такого циклу

необхідно отримати відповідальними працівниками доступ до системи, пройти практичне навчання та узгодити з ЄЕА технічні вимоги й строки подання.

Пілотне звітування має охоплювати повний робочий процес: підготовку інформації установою-власником, перевірку її якості, національне погодження, завантаження до Reportnet, отримання результатів автоматичної перевірки та усунення виявлених помилок.

За результатами пілотного циклу доцільно підготувати оцінку, яка охоплюватиме якість і повноту поданих даних, дотримання строків, виявлені технічні та інституційні проблеми, потреби в навчанні й додаткових ресурсах.

2.5. Забезпечити сталість функціонування національної системи. Необхідно визначити єдині вимоги до якості, опису, доступу, захисту та конфіденційності екологічних даних, забезпечити їх однакове застосування всіма відповідальними установами та передбачити достатні кадрові, фінансові й технічні ресурси для функціонування національної системи Eionet.

Статус країни-партнера є перехідним етапом підготовки до членства: для України — можливістю поєднати реформу екологічного врядування, виконання acquis і зелене відновлення; для ЄЕА та Eionet — доступом до критично важливих даних із найбільшої території, повністю розташованої в Європі, та унікального досвіду кризового моніторингу. Таким чином, співпраця є взаємною інвестицією у повнішу екологічну інформацію, транскордонну екологічну безпеку та стійкість Європи.

Українська національна платформа Форуму громадянського суспільства Східного партнерства (<http://eap-csf.org.ua/>) – це мережа з понад 150 громадських організацій України, що відстоює українські інтереси в рамках Східного партнерства. Платформа є частиною Форуму громадянського суспільства Східного партнерства (ФГС СхП).

Форум громадянського суспільства Східного партнерства (<https://eap-csf.eu/>) - унікальна багаторівнева регіональна платформа громадянського суспільства, спрямована на просування європейської інтеграції, сприяння реформам та демократичним перетворенням у шести країнах Східного партнерства - Вірменії, Азербайджані, Білорусі, Грузії, Молдові та Україні. Будучи громадським елементом СхП, ФГС СхП намагається посилити громадянське суспільство у регіоні, підвищити рівень плюралізму у публічному дискурсі та політиці шляхом сприяння демократії участі та фундаментальних свобод. ФГС СхП - це позапартійна доброчесна неурядова організація.

Контактна інформація

Українська національна платформа
Форуму громадянського суспільства Східного партнерства
eap-csf.org.ua
unp.eap@gmail.com
www.facebook.com/unp.eap.csf

Ресурсно-аналітичний центр «Суспільство і довкілля»
www.rac.org.ua
office@rac.org.ua